

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Proiect de lege pentru ratificarea Convenției multilaterale pentru implementarea în cadrul tratatelor fiscale a măsurilor legate de prevenirea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor, deschisă spre semnare și semnată de România la Paris, la 7 iunie 2017

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

Proiectul de lege a fost inițiat în baza Legii nr. 590/2003 privind tratatele și are drept scop ratificarea de către Parlamentul României a Convenției multilaterale pentru implementarea în cadrul tratatelor fiscale a măsurilor legate de prevenirea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor, semnată la Paris, la 7 iunie 2017, precum și formularea rezervelor și a notificărilor pe care România le va prezenta la data depunerii la Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) a instrumentului său de ratificare a acestei convenții.

1. Descrierea situației actuale

Guvernul României a aprobat prin Memorandum, la data de 2 iunie 2016, Acordul de principiu privind aderarea României ca asociat la Forumul de implementare a Proiectului privind Erodarea Bazei de Impozitare și Transferul Profiturilor (proiectul BEPS), inițiat de OCDE și de Grupul celor 20 de Miniștri de Finanțe și Guvernatori ai Băncilor Centrale (G20).

Prin Legea nr. 124 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 415 din 6 iunie 2017, a fost aprobată participarea României ca membru asociat la proiectul BEPS.

Proiectul BEPS urmărește neutralizarea dezvoltării de către întreprinderile multinaționale a unor strategii de planificare prin care se exploatează lipsurile și neconcordanțele din legislațiile fiscale naționale, cu scopul de a transfera în mod artificial profituri către jurisdicții cu un nivel de impozitare scăzut și în care activitatea economică a unor astfel de întreprinderi multinaționale fie este scăzută, fie lipsește, situație care conduce la stabilirea unui impozit total pe profit foarte scăzut sau diminuat până la zero pentru acele întreprinderi.

Planul de acțiune a proiectului BEPS a fost dezvoltat de OCDE și aprobat de G20 în septembrie 2013. Acesta a identificat 15 acțiuni prin care să fie combătute erodarea bazei de impozitare și transferul profiturilor, iar acțiunea 15 prevedea o analiză privind posibila dezvoltare a unui instrument multilateral care să implementeze măsurile proiectului BEPS de modificare a convențiilor de evitare a dublei impunerii (denumite, în continuare, “acorduri fiscale”).

După 2 ani de activitate, în noiembrie 2015, a apărut pachetul final al proiectului BEPS care a fost aprobat de Consiliul OCDE și de G20, pachet care cuprindea rapoarte și documente explicative cu privire la fiecare dintre cele 15 acțiuni.

Raportul privind acțiunea 15 intitulat “Dezvoltarea unui Instrument Multilateral de Modificare a Acordurilor Fiscale Bilaterale” prevedea faptul că un instrument multilateral care să permită țărilor să-și modifice cât mai rapid rețeaua de acorduri fiscale bilaterale în vederea implementării măsurilor dezvoltate în cursul activității desfășurate în cadrul proiectului BEPS este dezirabil și fezabil și că negocierile pe marginea unui astfel de instrument ar trebui începute cât mai curând.

În conformitate cu raportul privind acțiunea 15, un mandat pentru înființarea unui Grup Ad-hoc pentru dezvoltarea instrumentului multilateral a fost aprobat de OCDE și de G20 în februarie 2015. Mandatul prevedea faptul că grupul ar trebui să dezvolte un instrument multilateral care să modifice acordurile fiscale bilaterale existente în vederea implementării cât mai rapide a măsurilor legate de acordurile fiscale dezvoltate cu ocazia proiectului BEPS. Acesta mai prevedea că grupul ar trebui să-și încheie activitatea și să deschidă spre semnare instrumentul multilateral până la data de 31 decembrie 2016.

În scopul negocierii instrumentului multilateral, Grupul Ad-hoc s-a întâlnit de 6 ori, fiind convenit și titlul acestuia, respectiv “Convenția multilaterală pentru implementarea în cadrul tratatelor fiscale a măsurilor legate de prevenirea erodării bazei

impozabile și a transferului profiturilor” (denumită, în continuare, “Convenția multilaterală”).

Participarea României la reuniunile grupului s-a făcut în baza aprobării obținute în ședința de Guvern din 26 august 2015 și a aprobării Președintelui României.

La 24 noiembrie 2016, Grupul Ad-hoc a finalizat negocierile și a adoptat textul Convenției multilaterale și a documentului explicativ al acesteia.

Convenția multilaterală a fost deschisă spre semnare la Paris, la data de 7 iunie 2017.

În baza aprobării obținute în ședința Guvernului din 11 mai 2017 și a aprobării Președintelui României, domnul Viorel Ștefan, fostul ministru al finanțelor publice, a semnat la Paris, la 7 iunie 2017, Convenția multilaterală, în numele României.

La momentul semnării Convenției multilaterale au fost depuse rezervele și notificările provizorii ale României.

2. Schimbări preconizate

Convenția multilaterală are rolul de a modifica acordurile fiscale încheiate între două sau mai multe părți la un acord fiscal. Aceasta nu va funcționa în același mod ca și un protocol de modificare a unui singur acord fiscal în vigoare prin care se modifică în mod direct textul acordului respectiv. În schimb, prevederile Convenției multilaterale se vor aplica concomitent cu cele ale acordurilor fiscale în vigoare, modificând aplicarea acestora. Ca rezultat, în timp ce pentru scopuri interne, unele părți la Convenția multilaterală pot dezvolta versiuni consolidate ale acordurilor fiscale în vigoare, astfel cum au fost acestea modificate de Convenția multilaterală, altele pot să nu facă acest lucru, întrucât consolidarea acordului fiscal cu noile modificări nu este o condiție obligatorie pentru aplicarea Convenției multilaterale.

Convenția multilaterală prevede abordarea în mod flexibil a prevederilor sale prin:

1) Posibilitatea excluderii de către o parte la Convenția multilaterală a unor acorduri fiscale în vigoare din lista acordurilor sale fiscale pentru care se aplică Convenția multilaterală (denumite, în continuare, “acorduri fiscale vizate”), depozitarul fiind notificat cu privire la acordurile bilaterale pentru care respectiva parte dorește să se

aplice Convenția multilaterală. Cu toate că intenția este aplicarea prevederilor Convenției multilaterale la un număr maxim posibil de acorduri fiscale în vigoare, pot exista situații în care o parte la Convenția multilaterală preferă să nu includă un anumit acord fiscal sub incidența prevederilor Convenției multilaterale deoarece, de exemplu, acordul a fost renegociat recent sau se află în prezent în curs de renegociere în vederea includerii măsurilor proiectului BEPS. Eliminarea unui astfel de acord fiscal din lista acordurilor fiscale vizate nu este menționată distinct, ci rezultă implicit din faptul că un astfel de acord nu se regăsește în lista acordurilor fiscale în vigoare comunicată de fiecare parte la Convenția multilaterală.

2) Flexibilitatea în ceea ce privește prevederile care se referă la un standard minim al proiectului BEPS. În cazul în care o prevedere reflectă un standard minim al proiectului BEPS, renunțarea de către o jurisdicție la această prevedere ar fi posibilă numai în circumstanțe limitate, ca de exemplu în cazul în care acordurile fiscale vizate ale unei părți la Convenția multilaterală îndeplinesc deja acel standard minim. În cazul în care un standard minim poate fi satisfăcut în mai multe moduri alternative, Convenția multilaterală nu acordă prioritate unui anumit mod de satisfacere a standardului minim. Pentru a se asigura însă că standardul minim poate fi îndeplinit în astfel de circumstanțe, Convenția multilaterală impune, în general, ca în cazul în care părțile la Convenția multilaterală adoptă diferite abordări pentru atingerea standardului minim, acestea trebuie să depună toate eforturile pentru a ajunge prin negocieri bilaterale la o soluție reciproc avantajoasă în concordanță cu standardul minim.

3) Renunțarea la prevederile Convenției multilaterale sau la o parte a prevederilor acestora cu privire la toate acordurile fiscale vizate ale unei părți la Convenția multilaterală. În cazul în care o prevedere din Convenția multilaterală nu reflectă un standard minim, o parte la Convenția multilaterală are în general posibilitatea de a renunța la această prevedere în întregime. Acest lucru se realizează prin mecanismul de rezerve care sunt definite în mod specific pentru fiecare articol al Convenției multilaterale. În cazul în care o parte la Convenția multilaterală apelează la o rezervă pentru a renunța la un articol din Convenția multilaterală, atunci articolul respectiv nu se va aplica între partea care a făcut rezerva și fiecare dintre celelalte părți la Convenția multilaterală. În consecință, modificarea prevăzută de acel articol nu se va aplica pentru niciunul dintre acordurile fiscale vizate ale părții care face rezerva.

4) Renunțarea la prevederile Convenției multilaterale sau la o parte a prevederilor acestora cu privire la acordurile fiscale vizate ale unei părți, atunci când acestea conțin prevederi cu caracter specific, definite în mod obiectiv. S-a recunoscut că, chiar și în cazul în care una dintre părțile la Convenția multilaterală intenționează să aplice o anumită prevedere a Convenției multilaterale la rețeaua sa de acorduri fiscale vizate,

această parte poate avea motive politice pentru a păstra anumite prevederi specifice care există în acordurile sale. Pentru a răspunde acestei cerințe, în anumite cazuri, Convenția multilaterală permite unei părți să-și rezerve dreptul de a renunța la aplicarea unei anumite prevederi pentru o parte din acordurile sale fiscale vizate în vederea păstrării prevederilor specifice din acele acorduri. Cu excepția cazului în care este prevăzut altceva, aceste rezerve nu se exclud reciproc. Ca urmare, în cazul în care o parte face una sau mai multe rezerve, toate aceste rezerve se vor aplica între partea care a făcut rezervele și toate celelalte părți la Convenția multilaterală.

5) Posibilitatea de a alege dintre prevederile opționale și cele alternative. În unele cazuri, rezultatul măsurilor proiectului BEPS a generat elaborarea unor modalități alternative pentru abordarea unei anumite situații prevăzute de proiectul BEPS. În alte cazuri, s-a indicat o prevedere generală care poate fi suplimentată cu una adițională. Convenția multilaterală încorporează un număr de prevederi alternative sau opționale care, în general, se vor aplica numai dacă toate jurisdicțiile care sunt parte la un acord fiscal vizat aleg să le aplice.

Preambulul Convenției multilaterale descrie scopul principal al acesteia, respectiv implementarea rapidă, coordonată și consistentă a măsurilor proiectului BEPS în cadrul acordurilor fiscale în vigoare.

Articolele 1 și 2 din Convenția multilaterală vizează sfera de aplicare a convenției, respectiv interpretarea termenilor folosiți în convenție.

Elementele comune folosite în elaborarea articolelor de la 3 la 17 din Convenția multilaterală sunt după cum urmează:

1) Menționarea măsurii din proiectul BEPS care stă la baza prevederilor din Convenția multilaterală. În general, fiecare dintre articolele de la 3 la 17 din Convenția multilaterală debutează cu unul sau mai multe paragrafe care reflectă măsura din proiectul BEPS transpusă în Convenția multilaterală. Aceste paragrafe transpun în mare parte prevederile modelului cadru de convenție de evitare a dublei impuneri al OCDE care au fost elaborate în cursul proiectului BEPS, însă cu unele modificări care vizează:

a) terminologia, pentru a adapta prevederile modelului la terminologia folosită în Convenția multilaterală. De exemplu, pentru a evidenția în mod corespunzător aria de aplicare a Convenției multilaterale și faptul că acordurile fiscale au titluri diferite, expresia “acord fiscal vizat” este folosită în Convenția multilaterală în locul termenului “convenție” care este folosit în modelul cadru de convenție de evitare a dublei impuneri

al OCDE. De asemenea, expresia “jurisdicție contractantă” este folosită în locul expresiei “stat contractant” atunci când se face trimitere la părțile unui acord fiscal vizat pentru a reliefa faptul că această Convenție multilaterală poate să modifice acorduri ale căror părți sunt jurisdicții non-statale;

b) înlocuirea trimiterilor care se fac la anumite articole și paragrafe cu descrierea acelor prevederi. Anumite măsuri din proiectul BEPS interacționează cu actualele prevederi ale acordurilor fiscale care nu au fost modificate. Întrucât acordurile fiscale vizate diferă în mod substanțial între ele, nu a fost posibilă identificarea în Convenția multilaterală a prevederilor acestora prin trimiterea la numărul articolelor și paragrafelor. Pentru a clarifica aceste trimiteri, în Convenția multilaterală s-a utilizat un limbaj descriptiv care să ajute la identificarea prevederilor din fiecare acord fiscal, fără referință la numărul unui articol din acordul fiscal vizat;

c) diferențele între prevederile specifice. În unele cazuri, proiectul BEPS a oferit soluții la problemele apărute ca urmare a unor prevederi specifice din modelul cadru de convenție de evitare a dublei impuneri al OCDE. Prevederile din model au fost modificate prin Convenția multilaterală pentru a se asigura că acestea se pot aplica în mod corespunzător în cazul acordurilor fiscale care deviază de la prevederile modelului cadru de convenție de evitare a dublei impuneri al OCDE. De exemplu, acțiunea 6 a proiectului BEPS a adus unele modificări paragrafului 2 al articolului 10 din modelul cadru de convenție de evitare a dublei impuneri al OCDE în sensul introducerii unei perioade minime de deținere care trebuie satisfăcută pentru ca o societate să poată beneficia de o cotă de impozit mai redusă în cazul dividendelor primite de la o filială. Această prevedere a avut la bază cotele de impozit cu reținere la sursă pentru dividende și procentele de participare la capital prevăzute de modelul cadru de convenție de evitare a dublei impuneri al OCDE, iar aceasta a trebuit să fie modificată pentru a reflecta varietatea largă de prevederi similare din acordurile fiscale în vigoare.

2) Clauza de compatibilitate care definește în termeni obiectivi relația dintre prevederile Convenției multilaterale și acordurile fiscale vizate. După cum s-a menționat mai sus, multe dintre prevederile Convenției multilaterale coincid cu prevederile din acordurile fiscale vizate. În unele cazuri, acestea pot fi aplicate fără a aduce atingere prevederilor acordurilor fiscale vizate. Totuși, în cazul în care prevederile Convenției multilaterale nu sunt compatibile cu prevederile din acordurile fiscale vizate pentru un anumit subiect, această incompatibilitate este soluționată printr-o clauză de compatibilitate. Fiecare articol include unul sau mai multe paragrafe care descriu prevederile în vigoare pe care Convenția multilaterală le va înlocui, precum și impactul asupra acordurilor fiscale vizate care nu conțin o prevedere similară.

3) Rezervele permise în cazul fiecărei prevederi, în conformitate cu acordul la care s-a ajuns cu privire la măsura din proiectul BEPS relevantă. În multe cazuri, părților le

este permisă opțiunea de a nu aplica anumite prevederi acordurilor lor fiscale vizate, fie pentru toate acele acorduri, fie numai pentru anumite acorduri, pe baza unor criterii obiective. Acest lucru se realizează prin intermediul unui sau a mai multor paragrafe din fiecare articol care stabilesc o listă închisă de rezerve permise. Pentru a se asigura claritatea, o parte care face o rezervă aplicabilă în cazul anumitor acorduri fiscale vizate, pe baza unor criterii obiective, este obligată să furnizeze o listă a prevederilor în vigoare din acordurile lor fiscale vizate care intră în sfera de aplicare a acelei rezerve. Așa cum s-a menționat mai sus, în cazul în care o parte a formulat o rezervă în legătură cu o prevedere din Convenția multilaterală, acea rezervă se va aplica în relația dintre acea parte și toate celelalte părți la Convenția multilaterală.

4) Notificările care reflectă alegerea unor prevederi opționale. Fiecare articol al Convenției multilaterale care permite unei părți să aleagă dintre mai multe prevederi alternative obligă fiecare parte la Convenția multilaterală care face o astfel de alegere să notifice depozitarul cu privire la alegerea sa și descrie consecințele unei neconcordanțe care poate să apară între jurisdicțiile contractante ale unui acord fiscal vizat.

5) Notificările care asigură claritate cu privire la prevederile în vigoare care intră în sfera de aplicare a clauzelor de compatibilitate. Pentru a se asigura claritatea și transparența cu privire la aplicarea Convenției multilaterale, în cazul în care o prevedere înlocuiește sau modifică anumite tipuri de prevederi în vigoare ale unui acord fiscal vizat, părțile sunt în general obligate să facă o notificare cu privire la acordurile fiscale vizate care conțin prevederi similare. În acest scop, părțile trebuie să depună toate eforturile pentru a identifica prevederile care intră în sfera de aplicare a clauzei de compatibilitate. Efectul acestor notificări variază în funcție de tipul de clauză de compatibilitate care se aplică unei prevederi, după cum urmează:

a) prevederea din Convenția multilaterală se aplică în locul unei prevederi în vigoare dintr-un acord fiscal. În cazul în care o prevedere a Convenției multilaterale se aplică numai în locul unei prevederi în vigoare, atunci prevederea va înlocui o prevedere în vigoare, în cazul în care aceasta există și nu se va aplica dacă prevederea în vigoare nu există. În astfel de cazuri, prevederea referitoare la notificare precizează faptul că prevederea din Convenția multilaterală se va aplica numai în cazul în care toate jurisdicțiile contractante notifică existența prevederii în vigoare dintr-un acord fiscal așa cum se descrie în Convenția multilaterală;

b) prevederea din Convenția multilaterală se aplică unei prevederi în vigoare sau modifică o prevedere în vigoare dintr-un acord fiscal vizat. În cazul în care o prevedere a Convenției multilaterale se aplică unei prevederi în vigoare sau modifică o prevedere în vigoare, prevederea din Convenția multilaterală va schimba modul de aplicare a unei prevederi în vigoare, fără să o înlocuiască și, prin urmare, aceasta se poate aplica numai atunci când există o prevedere în vigoare. În astfel de cazuri, prevederea referitoare la

notificare precizează faptul că prevederea din Convenția multilaterală se va aplica numai în cazul în care toate jurisdicțiile contractante notifică existența prevederii în vigoare dintr-un acord fiscal vizat;

c) prevederea din Convenția multilaterală se aplică în lipsa unei prevederi în vigoare dintr-un acord fiscal vizat. În cazul în care o prevedere a Convenției multilaterale se aplică numai în lipsa unei prevederi în vigoare, prevederea din Convenția multilaterală se va aplica numai în cazul în care toate jurisdicțiile contractante notifică lipsa unei prevederi în vigoare dintr-un acord fiscal vizat;

d) prevederea din Convenția multilaterală se aplică în locul unei prevederi în vigoare sau în lipsa unei prevederi în vigoare dintr-un acord fiscal vizat. În cazul în care o prevedere a Convenției multilaterale se aplică în locul unei prevederi în vigoare sau în lipsa unei prevederi în vigoare, prevederea din Convenția multilaterală se va aplica în toate cazurile. Atunci când toate jurisdicțiile contractante notifică existența unei prevederi în vigoare, acea prevedere va fi înlocuită de prevederea din Convenția multilaterală, astfel cum se descrie în clauza de compatibilitate relevantă. În cazul în care jurisdicțiile contractante nu notifică existența unei prevederi în vigoare, se va aplica prevederea din Convenția multilaterală. Dacă există de fapt o prevedere în vigoare relevantă care nu a fost notificată de către toate jurisdicțiile contractante, prevederea din Convenția multilaterală va prevala față de acea prevedere în vigoare și o va înlocui atunci când aceasta este incompatibilă cu prevederea relevantă din Convenția multilaterală. Dacă nu există nicio prevedere în vigoare, prevederea din Convenția multilaterală va fi adăugată la acordul fiscal vizat.

În ceea ce privește articolele de la 18 la 26 din Convenția multilaterală (partea VI), acestea reflectă rezultatul discuțiilor avute în cadrul subgrupului de lucru privind arbitrajul și se vor aplica numai pentru părțile la Convenția multilaterală care optează în mod expres să aplice partea VI acordurilor lor fiscale vizate. Structura părții VI din Convenția multilaterală este diferită de cea a celorlalte articole din Convenția multilaterală, în sensul că articolele de la 18 la 25 nu includ o clauză de compatibilitate, regulile privind compatibilitatea cu prevederile în vigoare fiind în schimb incluse în articolul 26.

Prevederile finale ale Convenției multilaterale (articolele de la 27 la 39) vizează între altele semnarea sa și procedura de ratificare, acceptare sau aprobare a Convenției multilaterale, rezervele și notificările permise de aceasta, relația dintre prevederile Convenției multilaterale și modificările ulterioare ale acordurilor fiscale vizate, intrarea în vigoare și data de la care se vor aplica prevederile Convenției multilaterale în relația dintre două părți.

Prezentăm în cele ce urmează articolele Convenției multilaterale, inclusiv rezervele și notificările pe care România le va prezenta la data depunerii la OCDE a instrumentului său de ratificare a Convenției multilaterale.

Articolul 2 - Interpretarea termenilor

Notificarea avută în vedere de partea română include toate acordurile fiscale intrate în vigoare și semnate de România până la data depunerii la OCDE a instrumentului său de ratificare a Convenției multilaterale, cu excepția Convenției între România și Republica Federală Germania pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Berlin, la 4 iulie 2001 și ratificată prin Legea nr. 29/2002, având în vedere practica legislativă a acestui stat de a încheia protocoale adiționale bilaterale cu fiecare dintre statele semnatare ale Convenției multilaterale.

Articolul 3 - Entități transparente

România va aplica acest articol având în vedere faptul că este clarificat tratamentul veniturilor obținute prin intermediul entităților transparente, calificate astfel în baza legislației fiscale a fiecărui stat.

Singura rezervă introdusă de România la acest articol se referă la acordurile fiscale vizate care conțin deja prevederile descrise în acest articol, respectiv Convenția între România și Regatul Spaniei pentru eliminarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și prevenirea evaziunii fiscale și a evitării plății impozitelor, semnată la București, la 18 octombrie 2017 și ratificată prin Legea nr. 309/2018.

Articolul 4 - Entități cu dublă rezidență

Acest articol conține o regulă de departajare pentru determinarea rezidenței fiscale a persoanelor cu dublă rezidență, altele decât persoanele fizice, având la bază noua propunere din modelul cadru de convenție de evitare a dublei impuneri al OCDE care este menționată la paragraful 48 din acțiunea 6 a proiectului BEPS referitoare la prevenirea acordării beneficiilor prevăzute de acordurile fiscale în circumstanțe neadecvate, în sensul înlocuirii prevederilor actuale din acordurile fiscale care tratează cazurile de dublă rezidență pentru persoanele care nu sunt persoane fizice sau includerii unor astfel de prevederi în cazul în care acestea nu există în acordurile fiscale.

România a notificat acordurile sale fiscale vizate pentru care sunt aplicabile prevederile acestui articol.

Singura rezervă introdusă de România la acest articol se referă la acordurile fiscale vizate care conțin deja prevederile descrise în acest articol, respectiv Convenția între România și Regatul Norvegiei pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnată la Oslo, la 27 aprilie 2015 și ratificată prin Legea nr. 27/2016.

Articolul 5 - Aplicarea metodelor de eliminare a dublei impuneri

Acest articol prevede 3 opțiuni (A, B și C) care pot fi alese de părțile la Convenția multilaterală pentru a soluționa problemele care apar ca urmare a includerii metodei scutirii în cadrul articolului care se referă la eliminarea dublei impuneri din acordurile fiscale, respectiv scutirea de impozit a unor elemente de venit în statul de sursă.

Opțiunea A are la bază textul articolului 23A(4) din modelul cadru de convenție de evitare a dublei impuneri al OCDE care este menționat la paragraful 444 din acțiunea 2 a proiectului BEPS.

Opțiunea B va permite în mod expres jurisdicțiilor contractante să nu aplice metoda scutirii cu privire la dividendele care sunt deductibile în statul din care sunt plătite, așa cum este descris în paragraful 444 din acțiunea 2 a proiectului BEPS.

Opțiunea C se bazează pe textul articolului 23B din modelul cadru de convenție de evitare a dublei impuneri al OCDE, respectiv utilizarea metodei creditului fiscal pentru eliminarea dublei impuneri.

Părțile la Convenția multilaterală trebuie să aleagă una din cele 3 opțiuni sau să-și exprime rezervele față de o opțiune care este obligatorie pentru toate părțile la Convenția multilaterală.

În cazul în care părțile la Convenția multilaterală vor alege opțiuni diferite, fiecare parte va putea să aplice opțiunea aleasă pentru proprii săi rezidenți.

România a ales să aplice opțiunea C (metoda creditului fiscal), având în vedere faptul că în majoritatea acordurilor fiscale încheiate până în prezent este folosită această metodă, aspect reflectat de asemenea și în legislația fiscală internă, respectiv în Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În același timp, România a notificat lista țărilor care au inclus metoda scutirii în articolul referitor la eliminarea dublei impuneri din acordurile fiscale în vederea înlocuirii acesteia cu metoda creditului fiscal conform opțiunii alese.

Articolul 6 - Scopul unui acord fiscal vizat

Articolul 6(1) urmărește evidențierea clară a faptului că intenția părților la un acord fiscal este de a elimina dubla impunere fără a crea oportunități de neimpozitare sau impozitare redusă prin evaziune fiscală sau evitarea plății impozitelor, inclusiv prin aranjamente de utilizare abuzivă a acordurilor fiscale, având la bază preambulul modelului cadru de convenție de evitare a dublei impuneri al OCDE care este menționat în paragraful 72 din acțiunea 6 a proiectului BEPS.

România a notificat lista acordurilor sale fiscale al căror preambul se dorește a fi înlocuit de preambulul prevăzut la articolul 6(1).

În plus, România a notificat faptul că dorește introducerea prevederilor articolului 6(3) care stipulează faptul că părțile își exprimă dorința de a întări relațiile lor economice și cooperarea în domeniul fiscal.

De asemenea, România a notificat lista acordurilor sale fiscale care nu conțin preambulul prevăzut la articolul 6(3), astfel încât acesta să fie inclus în acele acorduri fiscale.

România a introdus o rezervă la acest articol pentru acordurile sale fiscale vizate care conțin deja prevederile descrise în articolul 6(1), respectiv:

- Convenția între România și Republica Bulgaria pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnată la Craiova, la 24 aprilie 2015 și ratificată prin Legea nr. 29/2016;

- Convenția între România și Regatul Spaniei pentru eliminarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și prevenirea evaziunii fiscale și a evitării plății impozitelor, semnată la București, la 18 octombrie 2017 și ratificată prin Legea nr. 309/2018.

Articolul 7 - Prevenirea utilizării abuzive a acordurilor fiscale

Acest articol include 2 reguli alternative pentru combaterea situațiilor de utilizare abuzivă a acordurilor fiscale.

Prima alternativă constă numai într-o regulă generală anti-abuz bazată pe scopul principal al tranzacțiilor sau aranjamentelor, respectiv testul scopului principal (principal purpose test - testul PPT) care se bazează pe paragraful 7 al articolului X (Dreptul la beneficii) reflectat în paragraful 26 din acțiunea 6 a proiectului BEPS.

Cea de-a doua alternativă presupune o regulă simplificată privind limitarea beneficiilor.

România a notificat lista acordurilor sale fiscale care conțin deja prevederile descrise în acest articol referitoare la testul scopului principal, astfel încât acestea să poată fi înlocuite cu prevederile acestui articol sau să fie incluse în acordurile fiscale care nu conțin un astfel de test.

O regulă generală anti-abuz bazată pe scopul principal al tranzacțiilor sau aranjamentelor este prevăzută și de legislația fiscală internă, respectiv de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Singura rezervă introdusă de România la acest articol se referă la acordurile fiscale vizate care conțin deja prevederile descrise în acest articol, respectiv Convenția între România și Regatul Spaniei pentru eliminarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și prevenirea evaziunii fiscale și a evitării plății impozitelor, semnată la București, la 18 octombrie 2017 și ratificată prin Legea nr. 309/2018.

Articolul 8 - Tranzacții privind transferul de dividende

Acest articol își propune includerea unei perioade minime de 365 zile de deținere a acțiunilor, în plus față de cota de participare la capitalul societății plătitoare de dividende, în vederea aplicării scutirii de impozit sau a cotei mai reduse de impozit cu reținere la sursă prevăzută de acordurile fiscale în cazul dividendelor.

Această prevedere are la bază textul articolului 10(2) din modelul cadru de convenție de evitare a dublei impunerii al OCDE așa cum a fost acesta revizuit în cadrul paragrafului 36 din acțiunea 6 a proiectului BEPS.

România a notificat lista acordurilor sale fiscale care prevăd o cotă mai redusă de impozit pentru deținerea unei anumite părți din capitalul societății plătitoare de dividende, astfel încât acestea să poată fi completate cu prevederile acestui articol legate de perioada minimă de deținere.

România a introdus o rezervă la acest articol pentru acordurile sale fiscale vizate care conțin deja prevederile descrise în acest articol, respectiv:

- Convenția între România și Republica Italiană pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și prevenirea evaziunii fiscale, semnată la Riga, la 25 aprilie 2015 și ratificată prin Legea nr. 28/2016;

- Convenția între România și Republica Portugheză pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București, la 16 septembrie 1997 și ratificată prin Legea nr. 63/1999;

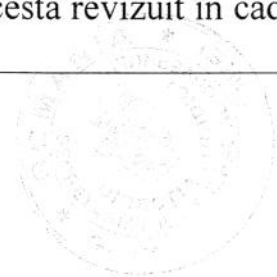
- Convenția între România și Regatul Spaniei pentru eliminarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și prevenirea evaziunii fiscale și a evitării plății impozitelor, semnată la București, la 18 octombrie 2017 și ratificată prin Legea nr. 309/2018.

Articolul 9 - Câștiguri de capital din înstrăinarea acțiunilor sau a drepturilor deținute în entități a căror valoare este reprezentată în principal de proprietăți imobiliare

Scopul acestui articol este de a preveni situațiile în care sunt atrase active noi într-o entitate cu puțin timp înainte de înstrăinarea unor acțiuni sau drepturi deținute în acea entitate în scopul de a diminua partea din activele entității care este reprezentată de proprietăți imobiliare.

Astfel, se introduce o prevedere conform căreia statul în care sunt situate proprietățile imobiliare va avea drept de impozitare asupra câștigurilor de capital obținute din înstrăinarea acțiunilor sau a altor drepturi deținute într-o entitate dacă pe parcursul unei perioade de 365 de zile care precede momentul înstrăinării valoarea respectivelor acțiuni sau drepturi provine în proporție de peste 50 la sută (procent care poate să difere de la un acord fiscal la altul), direct sau indirect, din proprietăți imobiliare situate în statul respectiv.

Această prevedere are la bază textul articolului 13(4) din modelul cadru de convenție de evitare a dublei impunerii al OCDE așa cum a fost acesta revizuit în cadrul paragrafului 44 din acțiunea 6 a proiectului BEPS.

Având în vedere dificultatea aplicării prevederilor acestui articol, România își rezervă dreptul să nu aplice acest articol pentru acordurile sale fiscale vizate.

Articolul 10 - Regulă anti-abuz pentru sediile permanente situate în jurisdicții terțe

Prevederile acestui articol au rolul să înlocuiască prevederile existente ale unor acorduri fiscale care refuză sau limitează acordarea beneficiilor prevăzute de acele acorduri unei întreprinderi dintr-o jurisdicție contractantă care obține venituri din altă jurisdicție contractantă, venituri care sunt atribuibile unui sediu permanent pe care întreprinderea îl are într-o jurisdicție terță sau să completeze textul acelor acorduri în situația în care acestea nu conțin astfel de prevederi.

Aceste prevederi au la bază textul paragrafului 52 din acțiunea 6 a proiectului BEPS.

Având în vedere dificultatea aplicării prevederilor acestui articol, România își rezervă dreptul să nu aplice acest articol pentru acordurile sale fiscale vizate.

Articolul 11 - Aplicarea acordurilor fiscale pentru a restricționa dreptul unei Părți de a-și impozita proprii rezidenți

Prevederile acestui articol își propun să conserve dreptul unei jurisdicții contractante de a-și impozita proprii rezidenți, aceste prevederi urmând să completeze textul unui acord fiscal numai în cazul în care acel acord nu conține deja o astfel de clauză.

Aceste prevederi au la bază acțiunea 6 a proiectului BEPS.

Având în vedere dificultatea aplicării prevederilor acestui articol, România își rezervă dreptul să nu aplice acest articol pentru acordurile sale fiscale vizate.

Articolul 12 - Evitarea artificială a statutului de sediu permanent prin aranjamente pe bază de comision și strategii similare

Scopul acestui articol este de a combate situațiile în care se dorește evitarea artificială a statutului de sediu permanent prin aranjamente de comision și prin strategii similare, având la bază noua formă a paragrafelor 5 și 6 litera a) ale articolului 5 din modelul cadru de convenție de evitare a dublei impuneri al OCDE, așa cum apare aceasta în acțiunea 7 a proiectului BEPS referitoare la prevenirea evitării artificiale a statutului de sediu permanent.

Având în vedere dificultatea aplicării prevederilor acestui articol, România își rezervă dreptul să nu aplice acest articol pentru acordurile sale fiscale vizate.

Articolul 13 - Evitarea artificială a statutului de sediu permanent prin acordarea de scutiri unor activități specifice

Acest articol conține prevederi care au rolul de a combate situațiile în care se dorește evitarea artificială a statutului de sediu permanent prin excepții legate de activități specifice, având la bază noua formă a paragrafului 4 al articolului 5 din modelul cadru de convenție de evitare a dublei impunerii al OCDE, așa cum apare aceasta în acțiunea 7 a proiectului BEPS.

Având în vedere dificultatea aplicării prevederilor acestui articol, România își rezervă dreptul să nu aplice acest articol pentru acordurile sale fiscale vizate.

Articolul 14 - Fragmentarea contractelor

Prevederile acestui articol își propun să combată situațiile în care anumite contracte sunt împărțite în scopul de a profita de excepția prevăzută la paragraful 3 al articolului 5 din modelul cadru de convenție de evitare a dublei impunerii al OCDE (perioada de timp care nu conduce la existența unui sediu permanent în cazul unor proiecte sau activități specifice), conform acțiunii 7 a proiectului BEPS.

Având în vedere dificultatea aplicării prevederilor acestui articol, România își rezervă dreptul să nu aplice acest articol pentru acordurile sale fiscale vizate.

Articolul 15 - Definiția unei persoane care este strâns legată de o întreprindere

În cadrul acestui articol este prevăzută o definiție pentru conceptul de întreprinderi strâns legate între ele în scopul aplicării articolelor 12, 13 și 14 din Convenția multilaterală, conform acțiunii 7 a proiectului BEPS.

Având în vedere dificultatea aplicării prevederilor acestui articol, România își rezervă dreptul să nu aplice acest articol pentru acordurile sale fiscale vizate.

Acțiunea 16 - Procedura amiabilă

Acest articol conține prevederi care au rolul de a sprijini părțile la Convenția multilaterală să-și îmbunătățească mecanismele de soluționare a litigiilor care pot să apară în aplicarea prevederilor acordurilor fiscale prin intermediul articolului referitor la procedura amiabilă din acele acorduri, având la bază noua formă a paragrafului 1 al articolului 25 din modelul cadru de convenție de evitare a dublei impunerii al OCDE și acțiunea 14 a proiectului BEPS referitoare la eficientizarea mecanismelor de soluționare a litigiilor, precum și paragrafele 2 și 3 ale articolului 25 din modelul cadru de convenție de evitare a dublei impunerii al OCDE (ediția 2014).

România a notificat lista acordurilor sale fiscale ale căror prevederi se doresc a fi înlocuite de prevederile primei propoziții a paragrafului 1 al articolului 16 din Convenția multilaterală.

Celelalte notificări făcute de România la acest articol vizează perioada de timp în care trebuie prezentat un caz de procedură amiabilă (3 ani sau mai puțin de 3 ani) și acordurile fiscale care nu conțin ultimele propoziții ale paragrafelor 2 și 3 din acest articol în scopul includerii acestora.

Articolul 17 - Ajustări corespunzătoare

Scopul acestui articol este acela de a asigura includerea în textul acordurilor fiscale a paragrafului 2 al articolului 9 din modelul cadru de convenție de evitare a dublei impuneri al OCDE (ediția 2014), având la bază prima cea mai bună practică (best practice) așa cum este prezentată în acțiunea 14 a proiectului BEPS.

Rezerva introdusă de România constă în neaplicarea acestui articol pentru acordurile sale fiscale care conțin deja prevederile descrise în paragraful 1 al acestui articol.

În plus față de articolele menționate mai sus, Convenția multilaterală mai include un articol referitor la arbitraj (articolul 18), România nefăcând o notificare pentru includerea acestuia, având în vedere faptul că până în prezent această procedură administrativă nu a fost prevăzută în acordurile sale fiscale vizate.

De asemenea, Convenția multilaterală conține o serie de prevederi finale referitoare la rezervele și notificările prevăzute de aceasta, modificările ulterioare care pot fi aduse Convenției multilaterale, interpretarea și implementarea prevederilor acesteia, amendarea, procedura de semnare și ratificare, intrarea în vigoare, data de la care se va aplica, posibilitatea de retragere din Convenția multilaterală, posibilitatea încheierii unor protocoale adiționale la Convenția multilaterală și desemnarea depozitarului Convenției multilaterale și a oricăror protocoale adiționale la aceasta.

3. Alte informații

Până la data de 5 noiembrie 2020, Convenția multilaterală a fost semnată de 94 de jurisdicții, iar 56 dintre acestea au depus la OCDE instrumentul lor de ratificare, acceptare sau aprobare.

Convenția multilaterală a intrat în vigoare la 1 iulie 2018 pentru 5 dintre statele semnatare, iar pentru statele semnatare care îndeplinesc ulterior procedurile interne necesare pentru intrarea în vigoare a Convenției multilaterale, aceasta va intra în vigoare

pentru acele state după 3 luni de la depunerea de către acestea a instrumentului lor de ratificare, acceptare sau aprobare.

Prevederile Convenției multilaterale vor produce efecte între statele semnatare la anumite termene prevăzute în Convenția multilaterală, calculate de la cea mai recentă dată de intrare în vigoare a Convenției multilaterale pentru respectivele state semnatare.

Secțiunea a 3-a Impactul socio-economic al proiectului de act normativ

1. Impactul macroeconomic

Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.

1^1. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat

Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.

2. Impactul asupra mediului de afaceri

Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.

2^1. Impactul asupra sarcinilor administrative

Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.

2^2. Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii

Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.

3. Impactul social

Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.

4. Impactul asupra mediului

Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.

5. Alte informații

Nu este cazul.

Secțiunea a 4-a Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

- mii lei -						
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
1	2	3	4	5	6	7

1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta: i. impozit pe profit ii. impozit pe venit b) bugete locale i. impozit pe profit c) bugetul asigurărilor sociale de stat: i. contribuții de asigurări	Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.					
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta: i. cheltuieli de personal ii. bunuri și servicii b) bugete locale: i. cheltuieli de personal ii. bunuri și servicii c) bugetul asigurărilor sociale de stat: i. cheltuieli de personal ii. bunuri și servicii	Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.					
3. Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat b) bugete locale	Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.					
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare	Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.					
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare	Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.					
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare	Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.					
7. Alte informații	Nu este cazul.					

Secțiunea a 5-a
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ:

a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ

Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.

b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor prevederi

Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.

1[^]1. Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice

Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.

2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare

Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.

3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare

Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.

4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene

Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.

5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente

Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.

6. Alte informații

Nu este cazul.

Secțiunea a 6-a
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

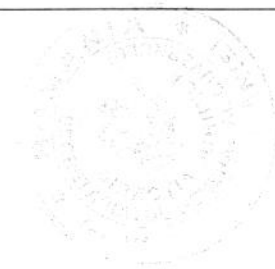
1. Informații privind procesul de consultare cu organizațiile neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate

Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.

2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ

Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ avizat favorabil proiectul de lege prin avizul nr. 672/2021. b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi Proiectul de lege va fi avizat de Consiliul Legislativ.
6. Alte informații După îndeplinirea procedurii de avizare interministerială și aprobare de către Guvern, proiectul de lege va fi transmis Președintelui României.
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ Menționăm că au fost întreprinse demersurile legale prevăzute de art. 7, alin (1) din Regulamentul privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2009. Au fost respectate prevederile Legii nr. 52/2003 privind transparența în administrația publică, republicată.

2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice

Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.

3. Alte informații

Nu este cazul.

Secțiunea a 8-a
Măsurile de implementare

1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente

Proiectul de lege nu se referă la acest subiect.

2. Alte informații

După adoptare și promulgare, legea va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege pentru ratificarea Convenției multilaterale pentru implementarea în cadrul tratatelor fiscale a măsurilor legate de prevenirea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor, deschisă spre semnare și semnată de România la Paris, la 7 iunie 2017, pe care îl supunem Președintelui României spre aprobare, pentru a fi supus Parlamentului spre adoptare.

PRIM - MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚU